



"ויצא המן שמח וטוב לב וכו' ויתאפק המן"

"ישנו עם אחד מפוזר ומפורד"

להתאפק? טוב לב? המן? איך יתכן? אלא כשהקליפות וכח הטומאה כל כך חזק - העצה היחידה להתגבר עליה היא למשוך אותה אל מקום של קדושה ואז להתגבר עליה וזה מה שאסתר עשתה - קראה להמן לסעודה של אסתר שהיה בפסח ובתכלית ההידור ושם התגברה עליו על ידי משיכת כוח הטומאה לקדושה ולכן שייך "טוב לב והתאפקות אצל המן".

המן אומר לאחשוורוש שעכשיו זה הזמן לנצח את עם ישראל כי כל סוד קיומם הוא באחדות ועכשיו הם בפיבוד וזהו הפירוש "ישנו עם אחד" שהסוד שלו שהוא אחד = אחדות, ועכשיו הם במצב של "מפוזר ומפורד", מיד שלחה אסתר אל מרדכי "לך בנוס את כל היהודים" - תחזיר אותם לאחדות.

קדושת לוי

ישמח ישראל

בדרך צחות

ר' אייזל חריף הראש ישיבה של סלונים ראה פעם אברך נכנס בשעת "הודו" לבית הכנסת, מתפלל כמה דקות - סוגר את הסידור ונותן נשיקה לסידור, נשיקה באידיש "קיש", הוא קרא לו ואמר לו שבזכותו יתיישב עכשיו מחלוקת של הגמרא - האם הודו וכוש (אחשוורוש מלך מהודו ועד כוש) היו קרובים אחד אל השני או כל אחד בקצה אחר של העולם.

"באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים"

למה משמיעין דווקא בחודש אדר? אלא אומר רבי שלמה אלקבץ כי חודש לפני תחילת השנה החדשה (ניסן - בזמן המקדש) התחילו לצבור קופה חדשה של חצאי שקלים לקורבנות ציבור ממחצית השקל, ומי שנותן את המחצית נותן רק חצי אבל שקל שלם זה חייב להיות עם עוד מישהו וזהו ענין ה"אחדות", מוסיף אחד הצדיקים שאכן צריך להיות באחדות אבל לא עם כל אחד - לכן משמיעין גם על הכלאיים - שאם יש נגיד שתי שורות של חיטה צריך להקפיד שלא יהיה איזה חברות עם פרי אחר לא רצוי.

"אני ונערוטי אצום כן ובכן אבוא אל המלך"

רבי שלמה אלקבץ, צדיקים

"וכלים מכלים שונים"

אסתר המלכה בקשה מעם ישראל לצום שלושה ימים, אך היא עצמה הייתה חייבת לאכול משהו לפני שבאה אל אחשוורוש, וזה מה שהיא אמרה "אני ונערוטי אצום כן" כן = גימט' 70 שעות, ו"בכך" בכך = גימט' 72 שעות (שלושה ימים) - עם השעות והצום שלכם "אבוא אל המלך" - אבוא אל מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

כתוב שבלשאצ'ר (אחד המלכים) השתמש בכלי המקדש, יצאה יד מהקיר ורשמה שמלכותו תיפסק מידי ותעבור לפרס (בה-שעֶתָה, נפקו (נִפְקָה) אֶצְבְּעֵן דִּי ד-אָנְשׁ, וְכִתְבֵּן לְקַבֵּל נְבִרְשֶׁתָא, על-גִּירָא דִּי-כְתֵל הִיכְלָא דִּי מְלָא), אבל כשאחשוורוש השתמש בכלי המקדש לא ראינו שהוא נענש? אומר רבי יהושע מבעלזא שהעונש של אחשוורוש היה זה שהרג את ושתי בגלל ששתה יותר מדי יין וזה גם מה שכתוב במגילה "וכלים מכלים שונים" אומר רבי יהושע שזה שאלה "וכלים מכלים שונים"? מה שונה זה מזה? שהוא נענש והוא לא? אלא התשובה היא "ויין מלכות רב" - זה שהוא שתה הרבה יין והרג את ושתי - זה נחשב לו "כיד המלך" - כאותו יד שרשמה אצל בלשאצ'ר.

צדיקים

שתיה "עד דלא ידע"

"עד דלא ידע" - זה לא גבול מסוים שעד שם צריך לשתות, אלא זה התכלית של השתייה - שנרגיש מונהגים ולא נוהגים, כל החיים אנחנו מרגישים שאנחנו השולטים בחיינו אבל באמת זה הרי הכל הקדוש ברוך הוא, הוא זה שמנהיג אותנו ואנחנו המונהגים וזה השתייה שאנחנו שותים.

קדושת לוי

ר' יהושע מבעלזא

"מתנות לאביונים"

ביטלה את עצמה חזרה "ותיגע בראש השרביט" - שעכשיו ביד המלך.

ר' שלום מבעלזא

"ויהי באמרם כאמרם אליו יום ולא שמע אליהם"

אצל מרדכי כל ה"באמרם" היו אצלו "כאמרם" (אז הם אמרו) - לא יתייחס אליהם כלל.

צדיקים

"כי נפול תיפול לפניו"

המן מגיע להתבכין לזרש אשתו וכל אוהביו שם שהתחיל ליפול ובמקום לעודד אותו אז יורדים עליו עוד יותר - לא תוכל כי נפול תיפול עליו? אלא מתרץ ר' שלום מבעלזא כך: זרש ואוהביו אמרו לו - כי נפול תיפול לרגליו ותבקש סליחה והיהודים הרי רחמנים בני רחמנים ובוודאי מרדכי הצדיק יסלח לך.

ר' שלום מבעלזא

"הקורא את המגילה למפרע - לא יצא"

מי שסובר שהנס היה אז ולא עתה הרי שלא יצא ידי חובה...

בעל שם טוב**פינת המידות**

פעם בא חסיד אל רבו וביקש עצה איך להתמודד עם כעס ועצבים, ביקשו רבו לצאת החוצה ל10 דקות ולחזור אליו, באותה עת ביקש ממשמשו "לך תנסהו" המשמש עשה כמצוות רבו וניסה בכל האפשרויות להביא את החסיד לידי כעס אך לא עלה הידו, לאחר שעבר הזמן החסיד נכנס חזרה אל רבו, שאל אותו רבו - איך יכול להיות שלא התעצבנת? ענה לו החסיד כי דלתו של הרבי הייתה פתוחה כשהורה למשמשו להביאו לידי כעס והוא שמע ולכן לא התרגז וכעס, אמר לו הצדיק זה בדיוק מה שאתה צריך לחשוב בעת שמישהו מרגיז ומעצבן אותך - תזכור שהוא שליח של ה' וממילא לא תתעצבן וזה מה שאנו אומרים כל שבת "כי הנה אויבך ה'" - אם תדע שכל אויב שלך הוא בעצם שליח של ה' - "כי הנה אויבך יאבדו" - הוא כבר לא יהיה האויב שלך.

"מתנות לאביונים" המילה מתנות מורכב מ: האות

הראשונה "מ" והאחרונה "ת" ביחד "מת" באמצע נשאר "תנו", כמו כן במחצית השקל מחצית באמצע זה "צ" - צדקה ומה שנשאר זה "חי מת" - צדקה תציל ממות.

צדיקים

"אל תדמי בנפשך וכו' כי אם החרש תחרישון בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר"

אסתר המלכה שלחה לאחשוורוש ש-ד (כשליח), אך הפעם מרדכי בקש מאסתר ללכת בעצמה ולא לשלוח שליח כי לא מתאים שהישועה תבוא על ידי הסיטרא אחרא וזה פשט הכתוב "אל תדמי בנפשך" פירוש - אל תשלחי מישהו שדומה לנפשך (דהיינו ש-ד) "כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רווח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר" - מהסיטרא אחרא.

ר' שלום מבעלזא**פורים הנופל ביום שבת**

כשיוצא פורים המשולש (שישי שבת - ראשון) אז עושים משתה ושמחה ביום א', ולכאורה למה לא לעשות בשבת הרי בשבת זה פורים? אלא מתרץ רבי שלמה קלוגר שנדרש לשנות "עד דלא ידע" ובשבת יש את הציווי של "זכור את יום השבת לקדשו". ובעניין זה מסופר שאחד הצדיקים ניגש פעם אל אחד מאדמו"רי חסידות גור ושאל איך אפשר לקיים מצוות "עד דלא ידע" בשבת - ענה לו האדמו"ר ש"תכלית הידיעה היא שלא נדע".

רבי שלמה קלוגר

"ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותיגע בראש השרביט"

לכאורה המילים "אשר בידו" מיותרים? מתרץ ר' שלום מבעלזא שהמלך מחזיק בשרביט בצד העבה וסופו הוא דק, כשראה המלך את אסתר - הושיט לה את החלק שבידו - "אשר בידו" להראות לה שהוא מתבטל אליה אבל אסתר

הגיליון לזכות ולבריאות אדונינו מוריני ורבנו ר' יששכר דוב בן מרים שליט"א